

נמרא: כגן ספרי "כתובים", שאין קורין בהן בשבת.

איתמר: כל כתבי הקודש יהיו כתובים תרגום או בכלל לשון –

רב הונא אמר: אין מציילין אותן מפני הדילקה.

ורב חסדא אמר: מציילין אותן מפני הדילקה.

ומבוארת הגמרא את מחלוקתם:

אליבא דמאן דאמר: כתבי הקודש יהיו כתובים בכלל לשון ניתנו מותר לקרות בהן – לכולי עולם, רב הונא ורב חסדא, לא פלני, דמצילין⁽⁴⁾.

ומצלילים אותם, אף על פי שבתובים בכלל לשון, כי על אף שאין קורין בהם בכל יש בהם קדושה. והרי הם מעוניינים גינויו, דהיינו, שעריך לשומרם, ואסור להניחם במקום הפקר.

ומפני מה אין קורין בהם, בספרי כתובים, בשבת?

מפנוי ביטול בית המדרש. שהיה נהוגים לדרosh לפני הציבור בשבת, ובתווך הדרשאה היו מלמדים את העם הלכות איסור והיתר, וזה עדיף מקיראה בכתבבים, ולכן אין קורין בכתבבים בשבת שלא ימשכו בקריאות. ימנעו מלבא לדרשה בהלכות.

מדיית במדוי, וכדומה. אבל לכתחוב בשפה אחרת, שלא במקומות שמדוברים בה, אסור. ועוד, שהתרינו דוקא במקומות שלא יודעים לשון הקודש, ובאופן שאסור לכתחוב, אין מצלין. ופסק כן המגן אברהם [שלד, יז], והוסף עוד, שספרים הכתובים בשאר לשון שנמצאים בידי גויים, אין מצלין, כי לגם אין את ההיתר לכתחוב משום עת לעשות לה.

והרמב"ן [במלחמות] תירץ, שגם אם הותר לכתחוב תרגום אונקלוס ויוונתן בן עוזיאל. אבל לתרגום לשפות אחרות אסור אפילו בזמן הזה. וח מהו עליו הריטב"א והר"ן, למה יאסר לתרגם לשאר לשונות, והרי רבינו סעדיה גאון כתוב ספרו בלשון ערבי? וכל שיש בו צורך ללימוד, מותר לכתחוב בכלל לשון משום עת לעשות לה?"?

ותירץ החזון איש [ס, יג] כי מה שהותר לכתחוב ספרים בכלל לשון נאמר דוקא על תורה שבבעל פה, הספרו של רבינו סעדיה גאון. אבל

מכאן בשו"ע [שם, יט] שדין הצללה ממשים ומפלות הוא כמו בדילקה [וראה להלן קטו א]. והיינו, שחששו לכל איסורי שבת, ולאו דוקא לכינוי.

4. כתבו התוספות והרא"ש, שבזמן זהה, שਮותר לכתחוב כתבי הקודש בלי דיני ספר, ובכל לשון, וניתנו לקרות בהן משום "עת לעשות לה", הפרו תורתך" כמכאן בגמרה גיטין [ס א], מצילין כתבי הקודש לכולי עולם, גם את הכתובים בכלל לשון.

והר"ף והרמב"ם [שבת כג, כו] פסקו כוב הונא אין מצלין. והקשה בעל המאור, הרי ניתנו לקרות בהן בזמן הזה, ומכוון בגמרה שם ניתנו לקרות בהן מורה ורב הונא שמצלין? והביא הר"ן שתי שיטות לישב, שיש אופנים שאסור לכתחוב גם בזמן הזה.

הראב"ד תירוץ, שהייתר בזמן הזה לכתחוב בכל לשון הוא דוקא הכותב במדינה כלשונה,